

Grozījumi:

Ministru kabineta 19.02.2013. noteikumi Nr.93 / LV, 37, 21.02.2013. / Stājas spēkā 22.02.2013.
Ministru kabineta 10.09.2013. noteikumi Nr.772 / LV, 179, 13.09.2013. / Stājas spēkā 01.01.2014.
Ministru kabineta 23.08.2016. noteikumi Nr.564 / LV, 164, 25.08.2016. / Stājas spēkā 26.08.2016.
Ministru kabineta 28.03.2017. noteikumi Nr.189 / LV, 70, 05.04.2017. / Stājas spēkā 06.04.2017.
Ministru kabineta 08.05.2018. noteikumi Nr.272 / LV, 101, 24.05.2018. / Stājas spēkā 25.05.2018.
Ministru kabineta 10.12.2019. noteikumi Nr.633 / LV, 257, 23.12.2019. / Stājas spēkā 01.01.2020.

Ministru kabineta noteikumi Nr.312

Rīgā 2011.gada 19.aprīlī (prot. Nr.26 43.§)

Enerģijas lietotāju apgādes un kurināmā pārdošanas kārtība izsludinātas enerģētiskās krīzes laikā un valsts apdraudējuma gadījumā

(Noteikumu nosaukums MK 19.02.2013. noteikumu Nr.93 redakcijā)

*Izdoti saskaņā ar Enerģētikas likuma 64.panta pirmo daļu un 73.pantu
un Mobilizācijas likuma 9.panta 7.punkta "a" apakšpunktu
(Grozīta ar MK 19.02.2013. noteikumiem Nr.93)*

I. Vispārīgie jautājumi

1. Noteikumi nosaka kārtību, kādā enerģijas lietotāji tiek apgādāti ar enerģiju izsludinātas valsts vai vietējās enerģētiskās krīzes laikā, un kārtību, kādā energoapgādes komersanti, kā arī komersanti, kuri nodrošina un sniedz drošības rezervju pakalpojumu, un komersanti, kuriem normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā ir izsniegtas licences uzņēmējdarbībai ar degvielu (turpmāk – degvielas komersanti), pēc valsts vai pašvaldības enerģētiskās krīzes centra pieprasījuma pārdod tiem piederošo kurināmo.

1.¹ Šajos noteikumos minēto kārtību piemēro Nacionālo bruņoto spēku, Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta, Valsts policijas, Valsts robezsardzes, Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienesta un mobilizējamo civilās aizsardzības formējumu nodrošināšanai ar dabasgāzi un elektroenerģiju arī valsts apdraudējuma gadījumā.

(MK 19.02.2013. noteikumu Nr. 93 redakcijā, kas grozīta ar MK 23.08.2016. noteikumiem Nr. 564)

2. Lēmuma projektu par valsts enerģētiskās krīzes līmeni sagatavo Valsts enerģētiskās krīzes centrs, bet par vietējās enerģētiskās krīzes līmeni – attiecīgās pašvaldības enerģētiskās krīzes centrs. Attiecīgu lēmuma projektu sagatavo, ievērojot konkrētus energoapgādes apstākļus:

2.1. pirmā līmeņa enerģētiskā krīze – iespēja nodrošināt energoapgādi samazinās par 7–12 % no ikdienas (vidējā) enerģijas patēriņa;

2.2. otrā līmeņa enerģētiskā krīze – iespēja nodrošināt energoapgādi samazinās par 12–17 % no ikdienas (vidējā) enerģijas patēriņa;

2.3. trešā līmeņa enerģētiskā krīze – iespēja nodrošināt energoapgādi samazinās vairāk nekā par 17 % no ikdienas (vidējā) enerģijas patēriņa.

3. Lai noteiktu atbilstošo valsts vai vietējās enerģētiskās krīzes līmeni, Valsts enerģētiskās krīzes centrs un pašvaldību enerģētiskās krīzes centri ņem vērā prognozējamo enerģētiskās krīzes ilgumu, kā arī izvērtē enerģijas un kurināmā dažādošanas (aizstāšanas) iespējas.

II. Enerģijas lietotāju grupas

4. Enerģētiskās krīzes laikā, ja traucēta elektroenerģijas vai siltumenerģijas piegāde, nosaka trīs enerģijas lietotāju grupas:

4.1. pirmās grupas enerģijas lietotāji – slimnīcas, valsts un pašvaldību ilgstošas sociālās aprūpes un sociālās rehabilitācijas institūcijas, krīzes centri, sociālās rehabilitācijas institūcijas personām, kurām izveidojusies atkarība no narkotiskajām, toksiskajām vai citām apreibinošām vielām, avārijas dienesti, telekomunikāciju mezgli, Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienests, Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienests, Nacionālie bruņotie spēki, Valsts policija, Valsts robežsardze, tiešās pārvaldes iestādes, ūdensapgādes un kanalizācijas stacijas, energoapgādes komersantu objekti, dzelzceļš, lidostas, autoostas (autobusu maršrutu (reisu) attālums vienā virzienā pārsniedz 50 km), ostas, brīvības atņemšanas iestādes, valsts drošības iestādes, valsts sabiedrība ar ierobežotu atbildību "Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centrs", valsts materiālo rezervju atbildīgie glabātāji (valsts materiālo rezervju resursu uzglabāšanas vietās), mobilizējamie civilās aizsardzības formējumi;

4.2. otrās grupas enerģijas lietotāji – skolas, pirmsskolas izglītības iestādes, ambulatorās ārstniecības iestādes, pārtikas un lauksaimniecības produktu ražotnes, vietējais sabiedriskais transports (šo noteikumu izpratnē – visu veidu sabiedriskais transports pilsētās un pašvaldību teritorijās, ja transporta maršruta (reisa) attālums vienā virzienā nepārsniedz 50 km), pārtikas piegādes transports, rūpniecības objekti, kuru tehnoloģiskā procesa pārtraukšana var izraisīt nelaimes gadījumus, iekārtu bojājumus vai saražotās produkcijas bojāeju lielos apmēros, pirmajā grupā neiekļautās valsts un pašvaldību iestādes, māsaimniecības;

4.3. trešās grupas enerģijas lietotāji – enerģijas lietotāji, kuri nav iekļauti pirmajā un otrajā grupā.

(MK 23.08.2016. noteikumu Nr. 564 redakcijā)

4.¹ Enerģētiskās krīzes laikā, ja traucēta dabasgāzes piegāde, nosaka četras enerģijas lietotāju grupas:

4.¹ 1. nodrošināmie lietotāji – māsaimniecības, skolas, pirmsskolas izglītības iestādes, slimnīcas, valsts un pašvaldību ilgstošas sociālās aprūpes un sociālās rehabilitācijas institūcijas, krīzes centri, sociālās rehabilitācijas institūcijas personām, kurām izveidojusies atkarība no narkotiskajām, toksiskajām vai citām apreibinošām vielām, avārijas dienesti, telekomunikāciju mezgli, Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienests, Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienests, Nacionālie bruņotie spēki, Valsts policija, Valsts robežsardze, valsts drošības iestādes, ūdensapgādes un kanalizācijas stacijas, brīvības atņemšanas iestādes, mobilizējamie civilās aizsardzības formējumi;

4.¹ 2. pirmās grupas enerģijas lietotāji – tiešās pārvaldes iestādes, energoapgādes komersantu objekti, dzelzceļš, lidostas, autoostas (autobusu maršrutu (reisu) attālums vienā virzienā pārsniedz 50 km), ostas, valsts sabiedrība ar ierobežotu atbildību "Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centrs", valsts materiālo rezervju atbildīgie glabātāji (valsts materiālo rezervju resursu uzglabāšanas vietās);

4.¹ 3. otrās grupas enerģijas lietotāji – ambulatorās ārstniecības iestādes, pārtikas un lauksaimniecības produktu ražotnes, vietējais sabiedriskais transports (šo noteikumu izpratnē – visu veidu sabiedriskais transports pilsētās un pašvaldību teritorijās, ja transporta maršruta (reisa) attālums vienā virzienā nepārsniedz 50 km), pārtikas piegādes transports, rūpniecības objekti, kuru tehnoloģiskā procesa pārtraukšana var izraisīt nelaimes gadījumus, iekārtu bojājumus vai saražotās produkcijas bojāeju lielos apmēros, pirmajā grupā neiekļautās valsts un pašvaldību iestādes;

4.¹ 4. trešās grupas enerģijas lietotāji – enerģijas lietotāji, kuri nav iekļauti pirmajā un otrajā grupā.
(MK 23.08.2016. noteikumu Nr. 564 redakcijā)

5. Sastādot šo noteikumu 9. un 14.punktā minētos sarakstus, ņem vērā tehniskās iespējas ierobežot konkrēta enerģijas lietotāja energoapgādi atkarībā no tīklu un sistēmu konfigurācijas un konkrētā objekta teritoriālā izvietojuma.

III. Enerģijas patēriņa ierobežojumi

6. Ja izsludināta pirmā līmeņa enerģētiskā krīze:

6.1. pirmās grupas enerģijas lietotājiem un nodrošināmiem lietotājiem enerģijas patēriņš netiek ierobežots;

6.2. otrās un trešās grupas enerģijas lietotājiem tiek noteikts enerģijas patēriņa ierobežojums, kas nepārsniedz 20 % no ikdienas (vidējā) enerģijas patēriņa.

(Grozīts ar MK 23.08.2016. noteikumiem Nr. 564)

7. Ja izsludināta otrā līmeņa enerģētiskā krīze:

7.1. pirmās grupas enerģijas lietotājiem tiek noteikts enerģijas patēriņa ierobežojums, kas nepārsniedz 20 % no ikdienas (vidējā) enerģijas patēriņa;

7.2. otrās grupas enerģijas lietotājiem tiek noteikts enerģijas patēriņa ierobežojums, kas nepārsniedz 40 % no ikdienas (vidējā) enerģijas patēriņa;

7.3. trešās grupas enerģijas lietotājiem tiek noteikts enerģijas patēriņa ierobežojums līdz 100 % apmēram no ikdienas (vidējā) enerģijas patēriņa;

7.4. nodrošināmiem lietotājiem enerģijas patēriņš netiek ierobežots.

(Grozīts ar MK 23.08.2016. noteikumiem Nr. 564)

8. Ja izsludināta trešā līmeņa enerģētiskā krīze:

8.1. pirmās grupas enerģijas lietotājiem tiek noteikts enerģijas patēriņa ierobežojums, kas nepārsniedz 40 % no ikdienas (vidējā) enerģijas patēriņa, taču enerģijas apgādi nedrīkst pārtraukt, tādējādi nodrošinot šīs grupas enerģijas lietotāju pamatfunkciju izpildi;

8.2. otrās grupas enerģijas lietotājiem tiek noteikts enerģijas patēriņa ierobežojums, kas nepārsniedz 80 % no ikdienas (vidējā) enerģijas patēriņa;

8.3. trešās grupas enerģijas lietotājiem tiek noteikts enerģijas patēriņa ierobežojums līdz 100 % apmēram no ikdienas (vidējā) enerģijas patēriņa;

8.4. nodrošināmiem lietotājiem enerģijas patēriņš netiek ierobežots.

(Grozīts ar MK 23.08.2016. noteikumiem Nr. 564)

IV. Dabasgāzes un elektroenerģijas apgāde

(Nodaļas nosaukums grozīts ar MK 23.08.2016. noteikumiem Nr. 564)

9. Licencētie dabasgāzes un elektroenerģijas sadales sistēmas operatori, ņemot vērā šo noteikumu 4.1., 4.2., 4.¹ 1., 4.¹ 2. un 4.¹ 3. apakšpunktā minēto enerģijas lietotāju dalījumu un saskaņojot ar pašvaldībām, sastāda nodrošināmo lietotāju un pirmās un otrās grupas enerģijas lietotāju sarakstus enerģijas apgādes ierobežošanai (turpmāk – enerģijas lietotāju saraksti) un izstrādā elektroenerģijas un dabasgāzes apgādes ierobežošanas un

pārtraukšanas kārtību, ja tiek izsludināta enerģētiskā krīze. Minētos dokumentus iesniedz Ekonomikas ministrijā elektroniskā formā. Ekonomikas ministrija sagatavo elektroenerģijas un dabasgāzes apgādes ierobežošanas un pārtraukšanas kārtību izsludinātās enerģētiskās krīzes laikā un iesniedz apstiprināšanai Ministru kabinetā.

(MK 23.08.2016. noteikumu Nr. 564 redakcijā)

10. Licencētie dabasgāzes un elektroenerģijas sadales sistēmas operatori enerģijas lietotāju sarakstā atsevišķā grupā norāda tos enerģijas lietotājus, kuru īpašumā ir elektroenerģijas ražošanas rezerves avoti ar jaudu virs 200 kW.

(Grozīts ar MK 23.08.2016. noteikumiem Nr. 564)

11. Licencētie dabasgāzes un elektroenerģijas sadales sistēmu operatori katru gadu līdz 1. septembrim pārskata enerģijas lietotāju sarakstus, sagatavo un elektroniskā formā iesniedz Ekonomikas ministrijā aktualizētos enerģijas lietotāju sarakstus, kā arī elektroenerģijas un dabasgāzes apgādes ierobežošanas un pārtraukšanas kārtību.

(MK 23.08.2016. noteikumu Nr. 564 redakcijā)

12. Pasākumus elektroenerģijas un dabasgāzes apgādes ierobežošanai vai pārtraukšanai veic licencēts dabasgāzes un elektroenerģijas sadales sistēmas operators tā licences darbības zonā. Dabasgāzes galalietotājs, uz kuru attiecas dabasgāzes apgādes ierobežošanas un pārtraukšanas kārtība, pēc informācijas saņemšanas par enerģētisko krīzi, ja traucēta dabasgāzes piegāde, nav tiesīgs patērēt dabasgāzi vairāk, kā noteicis sadales sistēmas operators.

(MK 28.03.2017. noteikumu Nr. 189 redakcijā)

12.¹ Lai enerģētiskās krīzes laikā nodrošinātu diennaktī nepieciešamo jaudu dabasgāzes izņemšanai no Inčukalna pazemes gāzes krātuves, vienotā dabasgāzes pārvades un uzglabāšanas sistēmas operatora pienākums ir nodrošināt, ka laikposmā no konkrētā krātuves cikla dabasgāzes iesūkņēšanas sezonas beigām līdz nākamā gada 1. martam Inčukalna pazemes gāzes krātuvē atrodas aktīvās dabasgāzes daudzums, kas nav mazāks par 3160 tūkst. MWh (300 milj. m³) un ir paredzēts Latvijas dabasgāzes apgādes nodrošināšanai.

(MK 08.05.2018. noteikumu Nr. 272 redakcijā; sk. 38. punktu)

12.² Nepieciešamās tehnoloģiski un ekonomiski pamatotās izmaksas, kas saistītas ar šo noteikumu 12.¹ punktā noteikto pienākumu izpildi, vienotais dabasgāzes pārvades un uzglabāšanas sistēmas operators ietver dabasgāzes pārvades sistēmas attiecināmajās izmaksās.

(MK 08.05.2018. noteikumu Nr. 272 redakcijā; sk. 38. punktu)

12.³ Šo noteikumu 12.¹ punktā minētā apjoma nodrošināšanas modeli vienotais dabasgāzes pārvades un uzglabāšanas sistēmas operators katru gadu saskaņo ar Ekonomikas ministriju un Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisiju.

(MK 08.05.2018. noteikumu Nr. 272 redakcijā; sk. 38. punktu)

V. Siltumapgāde

13. Siltumenerģijas apgādē var izsludināt tikai vietējo enerģētisko krīzi.

14. Energoapgādes komersanti, kas veic siltumapgādi (turpmāk – energoapgādes komersanti), ņemot vērā šo noteikumu 4.1. un 4.2.apakšpunktā minēto dalījumu un saskaņojot ar pašvaldību, sastāda pirmās un otrās grupas siltumenerģijas lietotāju sarakstus siltumenerģijas apgādes ierobežošanai un izstrādā siltumenerģijas apgādes ierobežošanas un pārtraukšanas kārtību gadījumam, ja tiek izsludināta enerģētiskā krīze. Minētos dokumentus iesniedz apstiprināšanai pašvaldībā, kuras administratīvajā teritorijā tie nodrošina siltumapgādi.

15. Energoapgādes komersanti siltumenerģijas lietotāju sarakstā atsevišķā grupā norāda tos enerģijas lietotājus, kuru īpašumā ir siltumenerģijas ražošanas rezerves avoti ar jaudu virs 300 kW.

16. Energoapgādes komersanti katru gadu līdz 1.septembrim pārskata un, ja nepieciešams, precizē siltumenerģijas lietotāju sarakstus un siltumapgādes ierobežošanas un pārtraukšanas kārtību, kā arī iesniedz precizētos dokumentus apstiprināšanai pašvaldībā, kuras administratīvajā teritorijā tie nodrošina siltumapgādi.

17. Pašvaldība izskata un katru gadu līdz 1.oktobrim apstiprina siltumenerģijas lietotāju sarakstus un siltumenerģijas apgādes ierobežošanas un pārtraukšanas kārtību gadījumam, ja tiek izsludināta vietējā enerģētiskā krīze.

18. Šo noteikumu 17.punktā minētie pašvaldības apstiprinātie dokumenti pēc vietējās enerģētiskās krīzes izsludināšanas ir saistoši attiecīgās pašvaldības enerģētiskās krīzes centram.

19. Ja izsludināta vietējā enerģētiskā krīze, tehniskos pasākumus centralizētās siltumapgādes ierobežošanai vai pārtraukšanai attiecīgajā teritorijā veic energoapgādes komersants, kas veic siltumapgādi.

VI. Energoapgādes komersantu kurināmā drošības rezervju un naftas produktu drošības rezervju izmantošanas kārtība

20. Vietējās enerģētiskās krīzes laikā lēmuma projektu par energoapgādes komersantu kurināmā drošības rezervju izmantošanu sagatavo attiecīgās pašvaldības enerģētiskās krīzes centrs.

21. Ņemot vērā enerģētiskās krīzes līmeni, energoapgādes komersants informē pašvaldību vai ekonomikas ministru par nepieciešamību izmantot kurināmā drošības rezerves un naftas produktu drošības rezerves un pamato izmantošanas nepieciešamību.

22. Valsts enerģētiskās krīzes centrs vai pašvaldības enerģētiskās krīzes centrs enerģētiskās krīzes laikā, ņemot vērā konkrētos krīzes apstākļus, sagatavo lēmuma projektu par kurināmā un naftas produktu drošības rezerves izmantošanas veidu noteikšanu energoapgādes komersantiem:

22.1. operatīvi aizstāt vienu kurināmā veidu ar citu;

22.2. atļaut energoapgādes komersantam sākt kurināmā drošības rezerves un naftas produktu drošības rezerves izmantošanu;

22.3. samazināt kurināmā patēriņu;

22.4. pārtraukt izmantot konkrētu kurināmo;

22.5. pārdot noteiktu daudzumu kurināmā drošības rezerves Valsts enerģētiskās krīzes centra norādītajiem energoapgādes komersantiem;

22.6. atļaut pārvietot naftas produktus (degvielu) no naftas produktu (degvielas) drošības rezerves uzglabāšanas vietas tieši uz izsludinātās valsts vai vietējās enerģētiskās krīzes vietu.

23. Ņemot vērā izsludinātās vietējās enerģētiskās krīzes apstākļus, pašvaldība informē ekonomikas ministru par nepieciešamību izmantot naftas produktu drošības rezerves un pamato izmantošanas nepieciešamību.

24. Valsts enerģētiskās krīzes centrs, ņemot vērā konkrētos krīzes apstākļus, sagatavo lēmuma projektu par naftas produktu drošības rezerves izmantošanu, atļaujot degvielas komersantiem pārvietot naftas produktus (degvielu) no naftas produktu (degvielas) drošības rezerves uzglabāšanas vietas tieši uz izsludinātās valsts vai vietējās enerģētiskās krīzes vietu.

25. Ja valsts vai vietējās enerģētiskās krīzes laikā nepieciešams izmantot naftas produktu (degvielas) drošības rezerves un pārvietot naftas produktus (degvielu) uz licencētām degvielas mazumtirdzniecības vietām, Valsts

enerģētiskās krīzes centrs sagatavo lēmuma projektu par atļauju komersantiem, kas uzglabā naftas produktu (degvielas) drošības rezerves, vai citiem komersantiem, kas realizē degvielu, piegādāt naftas produktus (degvielu) no to uzglabāšanas vietas tieši uz tām licencētām degvielas mazumtirdzniecības vietām, kas atrodas pēc iespējas tuvāk enerģētiskās krīzes vietai.

VII. Kurināmā un naftas produktu drošības rezerves pirkšana un pārdošana

26. Lēmuma projektu par energoapgādes komersantiem un degvielas komersantiem piederošā kurināmā (arī rezervju un naftas produktu drošības rezervju) pārdošanu valsts enerģētiskās krīzes laikā sagatavo Valsts enerģētiskās krīzes centrs, pamatojoties uz tiesību aktu, ar kuru izsludināta valsts enerģētiskā krīze.

27. Ja izsludināta enerģētiskā krīze, Valsts enerģētiskās krīzes centrs var sagatavot lēmuma projektu, nosakot pienākumu energoapgādes un degvielas komersantiem veikt šādas darbības ar tiem piederošo kurināmo:

27.1. pārdot brīvā apgrozījumā;

27.2. pārdot par fiksētu pirmskrīzes cenu;

27.3. pārdot par noteiktu cenu, kas fiksēta Valsts enerģētiskās krīzes centra izsniegtajā iepirkšanas zīmē;

27.4. pārdot Valsts enerģētiskās krīzes centra norādītajai juridiskajai personai;

27.5. pārdot naftas produktu drošības rezerves par noteiktu cenu Valsts enerģētiskās krīzes centra izsniegtajā iepirkšanas zīmē fiksētajam pircējam, ievērojot Enerģētikas likuma 72.panta otrajā daļā minēto atklāto konkursu rezultātā noslēgtajos iepirkuma līgumos ietvertos nosacījumus starp pakalpojuma saņēmēju (Būvniecības valsts kontroles birojs) un pakalpojuma sniedzēju (komersants). Ņemot vērā konkrētās krīzes apstākļus, Valsts enerģētiskās krīzes centrs izsniedz tik iepirkšanas zīmju, cik nepieciešams.

(Grozīts ar MK 10.12.2019. noteikumiem Nr. 633)

28. Lēmuma projektu par pienākumu energoapgādes komersantiem pārdot tiem piederošo kurināmo par fiksētu pirmskrīzes cenu Valsts enerģētiskās krīzes centrs sagatavo tikai tad, ja tirgus cenas pieaugums var būtiski ietekmēt valsts ekonomisko stabilitāti. Lēmumu par fiksētās pirmskrīzes cenas piemērošanu publicē oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis".

(Grozīts ar MK 19.02.2013. noteikumiem Nr.93)

29. Lēmuma projektu par pienākumu energoapgādes komersantiem pārdot tiem piederošo kurināmo par fiksētu pirmskrīzes cenu Valsts enerģētiskās krīzes centrs sagatavo, pamatojoties uz attiecīgā veida kurināmā vidējo tirgus cenu iepriekšējā kalendāra mēnesī pirms brīža, kad par iespējamo krīzi kļūva zināms tādā veidā, ka tas varēja ietekmēt attiecīgā kurināmā tirgus cenu.

30. Iepirkšanas zīme ir noteiktai juridiskai vai fiziskai personai izsniegts Valsts enerģētiskās krīzes centra dokuments, kas nodrošina iespēju pārdot vai nopirkt noteiktu daudzumu dažāda veida kurināmo (tai skaitā naftas produktu (degvielas) drošības rezerves) izsludinātas valsts enerģētiskās krīzes laikā. Iepirkšanas zīmi aizpilda atbilstoši šo noteikumu pielikumam. Iepirkšanas zīmi apstiprina ekonomikas ministrs.

31. Pārdodot kurināmo, izņemot naftas produktu (degvielas) drošības rezerves, Valsts enerģētiskās krīzes centrs vai Valsts enerģētiskās krīzes centra norādītā juridiskā persona un energoapgādes komersants noformē pirkšanas un pārdošanas aktu, kurā norāda:

31.1. tiesību aktu, ar kuru izsludināta valsts enerģētiskā krīze, un lēmumu par kurināmā pirkšanu vai pārdošanu;

31.2. energoapgādes komersanta vai degvielas komersanta – pārdevēja – nosaukumu un licences numuru;

31.3. pārdošanai paredzētā kurināmā veidu un daudzumu;

31.4. pircēja un pārdevēja paraksttiesīgās amatpersonas;

31.5. tās juridiskās personas nosaukumu un reģistrācijas numuru Uzņēmumu reģistrā, no kuras tiek pirkts vai kurai tiek pārdots noteikts daudzums kurināmā;

31.6. lēmuma izpildes termiņu;

31.7. kārtību, kādā veicama samaksa par pārdoto kurināmo;

31.8. citus apstākļus un informāciju, kas ir būtiska katrā konkrētajā gadījumā.

32. Šo noteikumu 20.punktā minēto lēmumu pieņem attiecīgā pašvaldība.

33. Šo noteikumu 2. un 22.punktā minēto lēmumu pieņem Ministru kabinets vai attiecīgā pašvaldība, ņemot vērā konkrētās krīzes apstākļus.

34. Šo noteikumu 24., 25., 26., 27., 28., 29.punktā un 31.1.apakšpunktā minētos lēmumus pieņem Ministru kabinets.

VII¹. Dabasgāzes drošības rezerves izveidošana

(Nodaļa MK 28.03.2017. noteikumu Nr. 189 redakcijā)

34.¹ Enerģētiskās krīzes laikā, ja traucēta dabasgāzes piegāde, dabasgāzi no dabasgāzes drošības rezerves (turpmāk – rezerve), kas nodrošināta piegādes standarta apjomā, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes 2017. gada 25. oktobra Regulu (ES) 2017/1938 par gāzes piegādes drošības aizsardzības pasākumiem un ar ko atceļ Regulu (ES) Nr. 994/2010, pārvades sistēmas operators izmanto nodrošināmo lietotāju apgādei.

(MK 08.05.2018. noteikumu Nr. 272 redakcijā)

34.² Valsts enerģētiskās krīzes centrs, ņemot vērā konkrētos krīzes apstākļus, sagatavo lēmuma projektu par rezerves izmantošanu.

(MK 28.03.2017. noteikumu Nr. 189 redakcijā)

34.³ Rezerve tiek uzglabāta Inčukalna pazemes gāzes krātuvē.

(MK 28.03.2017. noteikumu Nr. 189 redakcijā)

34.⁴ Dabasgāzes pārvades sistēmas operators:

34.⁴ 1. nodrošina rezervi un tās uzglabāšanu;

34.⁴ 2. informē dabasgāzes uzglabāšanas sistēmas operatoru par rezerves apjomu un vienojas par rezerves iesūkņēšanas laiku;

34.⁴ 3. rezerves nodrošināšanai nepieciešamās tehnoloģiski un ekonomiski pamatotās izmaksas ietver dabasgāzes pārvades sistēmas attiecināmajās izmaksās;

34.⁴ 4. laikus rezervē uzglabāšanas un pārvades sistēmas jaudu, ko izmanto enerģētikas krīzes laikā, ja traucēta dabasgāzes piegāde.

(MK 28.03.2017. noteikumu Nr. 189 redakcijā; sk. 37. punktu)

34.⁵ Pēc Ministru kabineta lēmuma pieņemšanas par rezerves izmantošanu:

34.⁵ 1. dabasgāzes pārvades sistēmas operators, izmantojot šo noteikumu 34.⁴ 4. apakšpunktā minēto jaudu, saskaņā ar dabasgāzes pārvades sistēmas lietošanas noteikumiem pievada rezervi dabasgāzes sadales sistēmas operatoram;

34.⁵ 2. dabasgāzes sadales sistēmas operators nodrošina no dabasgāzes pārvades sistēmas operatora saņemtās rezerves piegādi nodrošināmiem lietotājiem.

(MK 28.03.2017. noteikumu Nr. 189 redakcijā)

VIII. Noslēguma jautājumi

(Nodaļas nosaukums grozīts ar MK 23.08.2016. noteikumiem Nr. 564)

35. Atzīt par spēku zaudējušiem Ministru kabineta 2002.gada 12.marta noteikumus Nr.106 "Enerģijas lietotāju apgādes kārtība un kurināmā pārdošanas kārtība izsludinātās enerģētiskās krīzes laikā" (Latvijas Vēstnesis, 2002, 42.nr.; 2006, 68.nr.; 2010, 160.nr.; 2011, 24.nr.).

36. Licencētie dabasgāzes un elektroenerģijas sadales sistēmas operatori iesniedz Ekonomikas ministrijā šo noteikumu 9. punktā minētos dokumentus līdz 2016. gada 30. septembrim.

(MK 23.08.2016. noteikumu Nr. 564 redakcijā)

37. Dabasgāzes pārvades sistēmas operators šo noteikumu 34.⁴ 1. apakšpunktā minēto rezervi un tās uzglabāšanu nodrošina ar 2017. gada 1. oktobri.

(MK 28.03.2017. noteikumu Nr. 189 redakcijā)

38. Šo noteikumu 12.¹, 12.² un 12.³ punkts ir spēkā līdz 2022. gada 1. martam.

(MK 08.05.2018. noteikumu Nr. 272 redakcijā)

Ministru prezidents V.Dombrovskis

Ekonomikas ministrs A.Kampars

Pielikums
Ministru kabineta
2011.gada 19.aprīļa noteikumiem Nr.312
(Pielikums grozīts ar MK 10.09.2013. noteikumiem Nr.772)

APSTIPRINU

Ekonomikas ministrs – Valsts enerģētiskās krīzes centra vadītājs

(vārds, uzvārds)

(paraksts)

IEPIRKŠANAS ZĪME*

Nr. _____

Rīga, 20 ____ .gada _____

1. Kurināmā veids (norāda precīzu kurināmā nosaukumu, piemēram, ogles, kūdra) _____

2. Kurināmā daudzums (norāda precīzu daudzumu skaitļos un mērvienībās) _____

3. Vispārēja samaksas kārtība par pārdoto kurināmo:

3.1. Šī iepirkšanas zīme nodrošina un garantē, ka PĀRDEVĒJS pārdos

(norāda precīzu kurināmā nosaukumu un kurināmā daudzumu skaitļos un mērvienībās)

un PIRCĒJS pirks

(norāda precīzu kurināmā nosaukumu un kurināmā daudzumu skaitļos un mērvienībās)

3.2. PĀRDEVĒJS apņemas pārdot 3.1.apakšpunktā minēto kurināmo norādītajā daudzumā par kopējo pirkuma summu _____ euro (*summa vārdiem*), ieskaitot pievienotās vērtības nodokļa likmi;

3.3. PIRCĒJS apņemas pirkt 3.1.apakšpunktā minēto kurināmo norādītajā daudzumā par kopējo pirkuma summu _____ euro (*summa vārdiem*), ieskaitot pievienotās vērtības nodokļa likmi;

3.4. PĀRDEVĒJS ar PIRCĒJU noformē kurināmā pirkšanas un pārdošanas aktu** vai noslēdz kurināmā pirkšanas un pārdošanas līgumu***.

4. Iepirkšanas zīme stājas spēkā tās apstiprināšanas dienā.

5. Naftas produktu drošības rezerves pirkšanas un pārdošanas gadījumā Valsts enerģētiskās krīzes centrs deleģē PIRCĒJU veikt samaksu (samaksas veicējs ir šajā iepirkšanas zīmē rekvizītos norādītais naftas produktu pircējs, tas ir, Ministru kabineta 2011.gada 19.aprīļa noteikumu Nr.312 "Enerģijas lietotāju apgādes un kurināmā pārdošanas kārtība izsludinātās enerģētiskās krīzes laikā" (turpmāk – noteikumi) 4.1. un 4.2.apakšpunktā minētais enerģijas lietotājs, piemēram, VUGD, slimnīca, Valsts policija) par piegādāto naftas produktu apjomu ne vēlāk kā 48 stundu laikā no iepirkšanas zīmes izsniegšanas PĀRDEVĒJAM. Par iepirkšanas zīmes izsniegšanas dienu tiek uzskatīta iepirkšanas zīmes apstiprināšanas diena.

6. Cita informācija (aizpilda īpašos gadījumos pēc pārdevēja vai pircēja pieprasījuma)

7. Pārdevēja un pircēja juridiskās adreses un rekvizīti

PĀRDEVĒJS****

PIRCĒJS****

(juridiskās personas nosaukums)

(juridiskās personas nosaukums)

(juridiskā adrese)

(juridiskā adrese)

Valsts kase vai banka

(nosaukums)

Valsts kase vai banka

(nosaukums)

Reģistrācijas Nr.

Kods

Konts

Reģistrācijas Nr.

Kods

Konts

Paraksttiesīgās

amatpersonas amats _____

vārds, uzvārds _____

20__gada _____

Z.v.

Paraksttiesīgās

amatpersonas amats _____

vārds, uzvārds _____

20__gada _____

Z.v.

Piezīmes.

1. * Tiek aizpildīti tikai katrā konkrētā gadījumā vajadzīgie iepirkšanas zīmes punkti.

2. ** Kurināmā pirkšanas un pārdošanas akta minimālās prasības norādītas noteikumu 31.punktā.

3. *** Par kurināmā pirkšanas un pārdošanas līgumu var izmantot standarta komercprakses pakalpojuma līgumu. Līgumā ietveramās minimālās prasības norādītas noteikumu 31.punktā.

4. **** Ja pārdevējs un pircējs ir fiziska persona, rekvizītos norāda vārdu, uzvārdu, personas kodu, faktiskās dzīvesvietas adresi.

Ekonomikas ministrs A.Kampars

© Oficiālais izdevējs "Latvijas Vēstnesis"